

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020
† ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
«ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ».

Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.). Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Κυρίλλου Γορτύνης
τοῦ ἱερομάρτυρος (†299).

Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινὸν α΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος πλ. δ΄ — Γα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν
ευ λο γη με νος ο ε ερ χο μενος εν ο νο μα τι
Κυ υ ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην
κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η

μων Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἦχος Δι-Θ

Των εν ολω τω κοσμω Μαρτυρων σφωσ πορ
φυραν και βυσσοντα αι αι μα τα η Εκ κλη σι α
σφ στο λι σα με ε ε ε ε ε νη διαυ των
βο α σοι Χρι στε ο Θε ος τω λα ω σφ τς
οι κτιρ μς σφ κα τα α πεμψον ει ρη νην τη πο
λι τει α σφ δω ρη σαι και ταις ψυ χαις η μων τω με γα
ε λε ος

Και νυν. Θεοτοχίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυφον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δια σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Aνεστησεκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
 και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ
 σα σθε των δα κρωντοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι
 σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη
 Χρι στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω
 σαιως Θε ος το γε νος των α αν θρω πων
 Δόξα.

Aν θρωποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α
 ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι
 σε γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ
 με νον εκ νε κρων και αυ ται ευ ηγ γε λι σαν το τοις
 μα θη ταις σου ου εν Σι ι ων ο τι α νε στης η

ζω η των α παντων και δι ε λυθη τα δε σμα του
θα να του Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα
ρι δησους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον προ σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω σον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω ω σμε ε νον

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν.

Ἦχος Ἄζ Νη ρ

Α ευ χει μο νω ων ο Γα βρι ηλ φαι δρος ε
πε ε ε στη ωσ περ εν ει ει δη α σρα πης Χρι
στῶ τα α α φω και τον λι θον ε κυ λι σεν
α πο τῶ μνη μει ει ου και φο ο βο ς με γας συ

νε ε σχε σα τας φρα ρας και α αφνω ε μει ναν
 παν τες ω σει νε κροι α πο τσ τα φσ ς οι φυ
 λακες και τσ λι θσ η σφρα γις αι σχυνθη τε πα
 ρα νο ο μοι γνω τε ο ο τι α νε στη Χριστος
 Δόξα.

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
 ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι κη ρυ υ
 ξαι την ε γερσιν α πο στο λοις ως γε γρα πται και δρο μαι
 ος ο Πε τρος ε πε στητω μνη μα τι και το φως εν τω τα
 φω ο ρων κα τε πλη ττε το ο θεν και κα τει δε ε τα
 ο θο νι α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω μα
 τος εν αυ τω κα τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο
 η η σε δο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις
 απ αντας Σω ω τηρ η η μων του Πα τρος γαρ υ πα αρ
 χεις α πα αυ γα α σμα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα
σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
ης Θε ος ε σα ρκω θε και παι δι ον γε γονεν ο προ
αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων την γαρ σην
μη τραν θρο νον ε ποι οι η σε και την σην γα στε ρα πλα τυ
τε ρανου ρα νων α πει ειρ γα σα α το ε πι σοι χαι
ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η κτι σι ις δο ξα α
σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

ᾠχος πλ. Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ων σε²² ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²²

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ⁹

α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Λι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σα θρη νο λο γη 8 8 8

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θη 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σα

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χον το αγ γε ε ε λ8

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8

τῶ Ἰοοοὺν τε²² καὶ αὐτῶ Ἀαγιὸν

Πνεῦμα⁹ τὴν Ἀγιαν Τριάδα ἐν

Ματηοῦσι²² ἰσα²² συντοίς Σεερα

φιμίκροζόντες τοῦ Ἀαγίου Ἀγι

οῦ Ἀγίου εὐκυρίου⁹ ε⁹

Καὶ νυν καὶ εἰς τῶν αἰώνων

ἰωνάων ἰωνάων ἰωνάων ἰωνάων

Ζωοδοτήν τε κ⁸ ς⁸ σατον Ἀδαμ

αμαρτί²² ἰσα²² ἐλυυτρωσω Παρ

θεε⁹ νε⁹ χαρμονήν δε τη⁹ Εεεαα

ντιλυπης παρεε²² εσ²² χε²² ρευσαντααζω

ηης⁹ ιιθυνε προς ταυτην δε⁹ οεκ

σ⁹ σαρκωθειεις θεος και ανθρωπος⁹

Αλληλια Ἀλληλια²² Ἀλλη

λια⁹ ααδοοξα σοι ο θεος⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ος ^u₉

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος $\lambda\theta\iota\alpha$ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u₉

T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^u₉ τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^u₉ και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^u₉

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σθ ^u₉

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'}₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^u₉ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^u₉ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^v ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοιο Θε ο ο ο ο ο ος ^u ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

Ἡ Ὑπακοή·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ' Βη ρ

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει

ρα ζει ταις η δο ναισφλεγει με ε γω δε πε ποι θως εν

σοι Κυ ρι ε τρο που μαι του τον ^v ₂₂

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη

πριν εκ σπα σθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος

αυ χε ε νας αυ των το μη βα σα νων ^v ₂₂

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^Δ ₂₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ
φω το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ
το ο και τω λο γω ^v_{δλ}

Ἀντίφωνον Β'

H καρ δι α μου τω φο βω σου σκε πε σθω
τα πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο
πε ση εκ σου ου πα νοι κτιο μον ^v_{δλ}

E πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι
δα ου δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει
και κο λα σει ^v_{δλ}

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Δ_{δλ} και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων αι ω

νων α μην ^v_{δλ}

A γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και
προ λε ε γει τε ρα του ρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν

ε να Θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει
το θει ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχεσ κλι νον μοι το
ου ους σου βο ω ων τι και κα θα ρον πριν α ρησ με α
πο των εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα ανους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω
νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο να
ας τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α να ρχος εξ ου ε
φυ ο Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ
φον συν θρονον εκ Πα τρο ος συ νε κλαμψαν

Ἀντίφωνον Δ'

I δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα
τοι κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε
πηγ γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

T ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γορ
κο σμων κε λε ευ ει μη δειν φορ ντι ζειν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το γαρ
ε στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον
κυ ρι ως

Τὸ Προκείμενον.

B α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἄνορθοῖ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ων α
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α
αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειφοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ καθάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιάν μὲ γωγινώσκω καὶ
ἡ ἀμαρτία μὲ νώπιον μὲ στίδια παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐ
νώπιόν σου ποιεῖς ὡς ἂν δικαιο
θῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις σου νεληφθῆν καὶ ἐν
ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειάν ἡγαπήσας τα
ἀδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

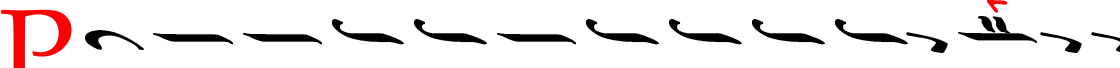
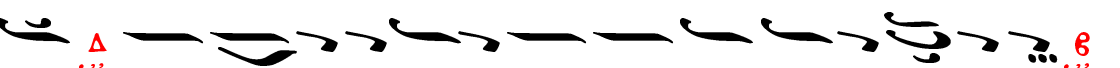
Ιδὲ ὅτι γὰρ ἀληθῆ

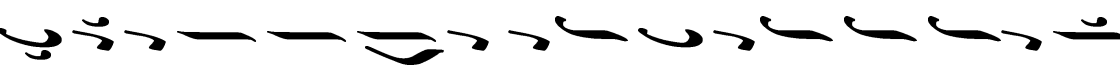

 θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και

 αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι

 α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α α ας

 μοι οι οι οι οι

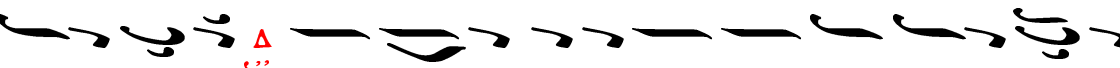

Ὁ ἀ' χορός.

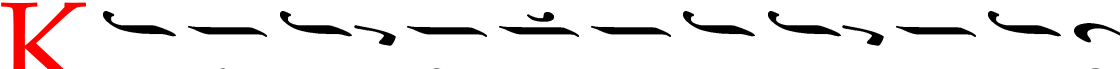
E

 ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

P

 αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

 μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

A

 κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

 να

A

 πο ςρεψον το προσωπον σϝ α πο των α

 μαρ τι ων μϝ και πα σαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

 ψον

K

 αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψησ με απο τσ προσωπσ και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σσ και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδσσ και ασε
βεισ επισε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιασ μαγαλλιασεται η γλωσσα μα την
δι και οσνησσ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεισ και το
στομα μα αναγγειλη την αινεσιν σσ

Οτι ειη θελησασθσ ανεδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

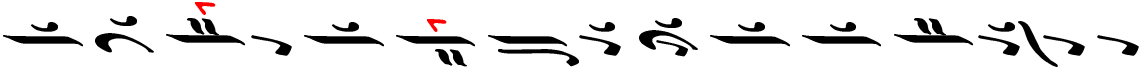

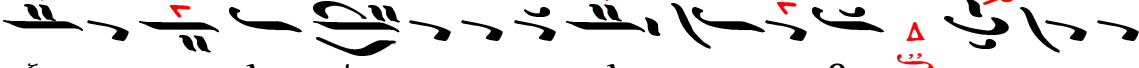

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολωνπρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κ' πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ν ε εγ κλη μα α α των

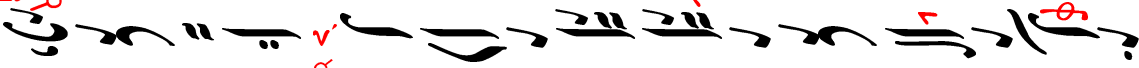
Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μ

A να στας ο Ι η σης α πο τ' τα

α α α α φ' κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο ο

 ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἁγίων.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαικὴ
 ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ
 δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσιν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσιν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τῶν Ἁγίων Πάντων, οἷ ἡ ἀκροστιχίς· Τῶν Ἁγίων Πάντων πολυώνυμα τάγματα μέλπων.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀμαρτηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν σῶν Ἁγίων ἀνυμνῶν τὰ τάγματα, τῷ σῷ φωτὶ τὴν ψυχὴν, ταῖς προσευχαῖς τούτων, αὐγασθῆναι δέομαι· σὺ γὰρ εἶ φῶς ἀπρόσιτον, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον, διώκων τοῖς σοῖς πυρσεύμασι, Λόγε τοῦ Θεοῦ φωτοδότα Χριστέ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομοθεσίᾳ σου Χριστέ πειθόμενοι, οἱ σοὶ Ἀπόστολοι, τὰ ἐπὶ γῆς πάντα, εὐσεβῶς ἀπώσαντο· καὶ τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, κατεφαιδρυναν πᾶσαν, τὴν οἴκουμένην οἱ ἔνδοξοι, εὐαγγελικῶς σε κηρύττοντες.

Δόξα.

Ἀγαλλιώμενοι Σταυρὸν οἱ Μάρτυρες, τὸν σὸν ἀράμενοι, καὶ τὸ σεπτὸν πάθος, ἀκλινῶς μιμούμενοι, τυραννικὴν οὐκ ἔπτηξαν, ἀπειλὴν οἱ γενναῖοι, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ μάστιγας, ἀλλ' οὐδὲ λιμόν, οὐδὲ θάνατον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γνώμην ἀνδρείαν αἱ Παρθένοι Πάναγνε, ἀναλαβοῦσαι σαφῶς, μαρτυρικοὺς ἄθλους, ἀκλινῶς ὑπέμειναν, καὶ ψαλμικῶς ὀπίσω σου, τῷ Ὑῖῳ σου Παρθένε, ἐνθέως συναγαλλόμεναι, τῷ παμβασιλεῖ προσηνέχθησαν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας

στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερωσύνην ἱεράν, οἱ Ἱερεῖς καὶ Ποιμένες, ἐνδυσάμενοι, καὶ ταύτην ἐμφρόνως, κυβερνήσαντες Χριστέ, ἀξίως κετεκόσμησαν, διδασκαλίας λόγον, ἄνωθεν ὄντως πλουτήσαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁραιοθέντες καλλοναῖς, τῆς πρώτης καλλοποιΐας, καὶ φανέντες ἀπλανεῖς ὡς φωστῆρες, οὐρανῶσατε Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν Ἅγιοι, ἄλλοθεν ἄλλος ταύτην, ποικίλως, κατακοσμήσαντες.

Δόξα.

Νόμῳ πειθόμενοι τῷ σῶ, τῶν μακαρίων οἱ δῆμοι, πολυτρόποις ἀρεταῖς φαιδρυνθέντες, ἐκληρώσαντο μονάς, τὰς οὐρανίου χαίροντες· ἄλλην γὰρ ἄλλος πάντες, ταύτας ἀξίως ἐπλήρωσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεομητορ· ὃν νεάνιδες ἀγναί, θεοπρεπῶς ἐπόθησαν, καὶ σοῦ ὀπίσω πᾶσαι, τούτῳ σαφῶς ἠκολούθησαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Εἶτα Καθίσματα τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προπατόρων Πατέρων Πατριαρχῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων Ἱεραρχῶν, Προφητῶν καὶ Ὁσίων σου, Ἀσκητῶν καὶ Δικαίων τε, καὶ παντὸς ὀνόματος, ἐγγεγραμμένου ἐν βίβλῳ ζωῆς, τὴν ἁγίαν μνήμην, τελοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, πάντας συγκινοῦμεν, εἰς πρεσβείαν δεόμενοι· Εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, δι' αὐτῶν ὡς φιλάνθρωπος, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι· Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν βουλῇ Ἁγίων σου, σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, ὁ δοξάσας ἀξίως τὴν μνήμην αὐτῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐσας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφρσις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν ἁγίων Πάντων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ μαρτυρήσαντες, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετοικήσαντες, οἱ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενοι, καὶ τὰ πάθη ἡμῶν ἀφαιρούμενοι, ἐνταῦθα σήμερον ἀθροίζονται, πρωτοτόκων δεικνύοντες Ἐκκλησίαν, ὡς τῆς ἄνω τὸν τύπον ἐπέχουσαν, καὶ Χριστῷ ἐκβοῶσαν· Θεὸς μου εἶ. Σὺ με * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἐλισσαίου. (†838 π.Χ.)

Στίχ. Ἥλιαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἥλιαν

Εἰς οὐρανοὺς ἀνήγον ὡς ἵπποι Νόες.

Πότμον Ἐλισσαῖος δεκάτη λάχεν ἠδὲ τετάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐξ Ἀελμούθ, ἐκ τῆς γῆς Ρουβίμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι ἠνίκα ἐτέχθη ἐν Γαλγάλοις, ἢ δάμαλις ἢ χρυσῆ, ἢ ἐκεῖ προσκυνουμένη, ὅξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶτα δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱερουσαλήμ σήμερον, ὅς καθελεί τὰ γλυπτά, καὶ συντρίψει τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου. Θανῶν δέ, ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσεν περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχώ, ἀτεκνοῦντα καὶ ἀλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο· «Τάδε λέγει Κύριος, εἰπὼν· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα»· καὶ ἰάθησαν. Ἀλλὰ καὶ νεκροὺς ἤγειρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμὰν τὸν Σύρον ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζή, τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην, λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε· καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα τῇ τοῦ Ἥλιου μνηλωτῆ πατάξας διέῤῥηξεν.

ἢ τὸ ἐξῆς.

Οὗτος ἦτον υἱὸς Σαφάτ ἀπὸ Ἀελμούθ, ἐκ τῆς γῆς τοῦ Πατριάρχου Ρουβίμ. Ἠκολούθησε δὲ εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον ἓνα τεράστιον. Διατί, ὅταν αὐτὸς ἐγεννήθη εἰς τὰ Γάλγαλα, ἢ χρυσῆ δάμαλις ἢ ἐκεῖ προσκυνουμένη, ἐβόησε μὲ τόσον μεγάλην βοήν, ὥστε ὁποῦ ἠκούσθη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς θεωρήσας εἰς τὰς δύο πέτρας τὰς ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ κρεμασμένας, ἀπὸ τὰς ὁποίας, ἢ μία ὠνομάζετο, Δήλωσις, καὶ ἢ ἄλλη, Ἀλήθεια, ταύτας λέγω θεωρήσας, εἶπε τὸν λόγον τοῦτον. Σήμερον ἐγεννήθη Προφήτης εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὁ ὁποῖος θέλει κρημνίσει τὰ γλυπτά, καὶ θέλει συντρίψει τὰ χωνευτὰ εἰδῶλα. Ὅταν δὲ ὁ Προφήτης οὗτος Ἐλισσαῖος ἔφθασεν εἰς ἠλικίαν, καὶ ἐχρίσθη Προφήτης ὑπὸ τοῦ Ἥλιου, ἀπὸ τότε καὶ ὕστερον, πολλὰ θαυμάσια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ἀπέθανεν, ἐνταφιάσθη εἰς τὴν Σεβαστούπολιν τὴν ἐν Σαμαρείᾳ εὐρισκομένην. Οὗτος ὁ Προφήτης ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς Χριστοῦ παρουσίας, καὶ τὰ νερὰ τῆς Ἱεριχώ, τὰ ὁποῖα ἔκαμναν ἀτέκνους, τόσον τοὺς ἀνθρώπους, ὅσον καὶ τὰ ζῶα ὁποῦ τὰ ἔπιναν, ταῦτα, λέγω, τὰ νερὰ ἰάτρευσεν οὗτος, ῥίψας ἀλάτι εἰς αὐτὰ καὶ εἰπὼν· «Τάδε λέγει Κύριος, ἰατρεύω τὰ νερὰ ταῦτα». Οὗτος ἀνέστησεν καὶ δύο νεκρούς, ἓνα, ζωντανὸς ὢν, ἦτοι τὸν υἱὸν τῆς Σωμανίτιδος, καὶ ἄλλον, μετὰ τὸν θάνατόν του. Οὗτος, τὸν μὲν Νεεμὰν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισεν ἀπὸ τὴν λέπραν. Τὸν δὲ ἐδικόν του ὑπηρέτην Γιεζῆν, λεπρὸν ἐποίησε διὰ τὴν φιλαργυρίαν καὶ παρακοήν του. Οὗτος καὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ ποταμοῦ Ἰορδάνου κτυπήσας μὲ τὴν μνηλωτὴν τοῦ Ἥλιου, ἔσχισεν αὐτὰ καὶ διεπέρασε, καὶ ἄλλα πολλὰ ἐποίησε θαύματα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ προφητικόν του Ναόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. (†846)

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,

Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου,

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. (†846)

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,
Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου,
Ἐπισκόπου Γορτύνης τῶν Κρητῶν Νήσου. (†299)**

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν Γορτύνης,
Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἰουλίττης τῆς
Ταβεννησίας. (δ' αἰ.)**

Στίχ. Τὴν Ἰουλίτταν ἐξάγει τοῦ σαρκίου.
Ὁ σὰρξ δι' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ φανεῖς Λόγος.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μυστισλάβ-Γεωργίου, ἡγεμόνος
τοῦ Σμολένσκ καὶ Νόβγκοροντ. (†1180)**

Στίχ. Ἡγεμόνα νοῦν ἐν σεαυτῷ κρατήσας,
Ἡγεμονεύεις νῦν, Γεώργιε, καὶ ἄνω.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος τοῦ
Ἀθωνίτου. (†1330)**

Στίχ. Νήφων ὁ Νήφων ἐστὶν ἐκ τῶν πραγμάτων
Νήψει νοὸς γὰρ διέδραμε τὸν βίον.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Μεθοδίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς
Περνόσα. (†1392)**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐλισαίου τοῦ
Σούμα Σολοφκί. (ιϛ' αἰ.)**

Στίχ. Σχήματος χάριν λαβὼν ὁ Ἐλισαῖος,
Ἐπνωσεν ὕπνον, ὃν δίκαιοι ὕπνοῦσι.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουστίνου τοῦ
Ὁμολογητοῦ, τοῦ πίκλην Πόποβιτς, ἐν τῇ μονῇ Τσέλιγιε. (†1979)**

Στίχ. Ἰουστίνος ὕπνωσε Σέρβος ὁ μέγας,
Θεολόγων σύνοδος, Ἁγίων φίλος.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

**Τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, τὴν τῶν
ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐν Ἀσίᾳ, Λιβύῃ, καὶ Εὐρώπῃ, Βορρᾶ
τε καὶ Νότῳ, Ἁγίων πάντων ἑορτὴν ἑορτάζομεν.**

Στίχ. Τοῦ Κυρίου μου πάντας ὕμνῳ τοὺς φίλους.
Εἶ τις δὲ μέλλων, εἰς τοὺς πάντας εἰσίτω.

**Ταῖς τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ
πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων σου, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς
μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.**

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος ^ε και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι ^ε και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρω σπα νη γυ ρι
 ζων ^{B8} και α σω γη θεο μενος ταυ τη στα θαν μα τα ^ε

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε ^Δ
 η ζω σα και αφ θονος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας ^M πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^{Πα} και εν τη ^{B8}
 θει α δο ξη σα ^Δ στε φα νων δο ξη σα α ξι ω σον ^ε

ὠδὴ δ'

T ^{B8} ην α νε ξι χνι α σον ^M θει αν β8 λην ^{B8} της
 εκ της Παρ θε ε ν8 8 σαρ κω σε ως ^{Πα} σα τ8 υ ψι
 σα ^M ο ο προ φη της Αβ βα κ8μ και τα νο ων ε ^{Δι}
 κραυγα α ζε ^{B8} δο ξα τη δυ να μει σα Κυ ρι ε ^ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ὄ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Ὠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς
Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πασαι αι γε νε αι

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοι σαυ τον

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8} **Κ**α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ M την α δι α B8
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

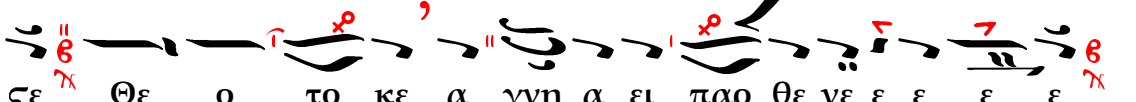
6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

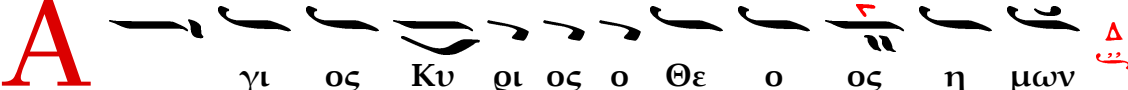
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

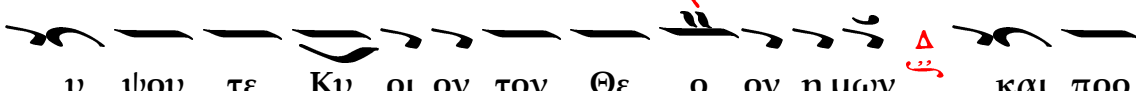
Ἦχος Δι-θ

A

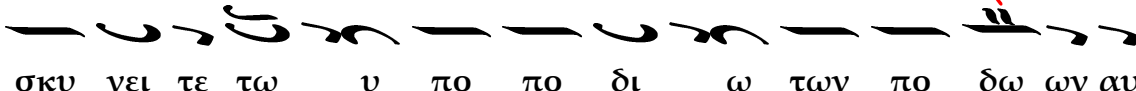

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^(δίζ)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

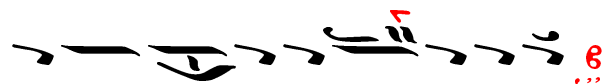

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

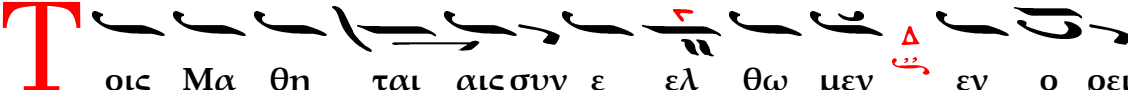
ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T

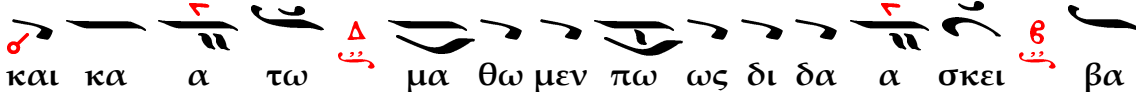
 οις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

 Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

 σθαι λε γοντα ε ε ξσ ι ι αν λα βειντων α νω ω

 και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πι ζειν ει εις το ο ο νομα τϛ Πα α τρος ε ε θνη

πα αν τα και τϛ Υι ς ς ς ς ς και Α γι

ς Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω

ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τε λει ει ας

Ἔτερον τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Τον Βα πτι στην και Προ ο δρο μον Α πο ο

στο λϛ ς Προφη η τας Μαρ τυ ρας Ι ε ρα αρ χας

τε Α σκη η τας και αι Ο σι ι ς Ι ε ρο μαρ τυ

υ ρας α α μα φι λο ο θε ς ς γυναι αι κας και

τϛ Δι και ς α α παντας και Α α γγε λω ωντας

τα α ξεις χρε ω στι κω ω ω ω ως υ μνοις κα

τα στε ψω μεν δυ υ σω πϛ ςν τες της δο ξης

τϛ των τε ευ ξα σθαι προς Χρι ι στϛ τϛ ς Σω τη η

ρος

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οα νω δο ξα ζο ο με νος θε ι ι κως

υ υπ Α γγε ε λων κολ πων πα τρω ων Α α χραντε
 μη ε εκ στας α α πορρη η τως τοις κα τω συ να νε
 στρα α φη συ δε ταυ τη ης υ πη ηρ ξας της
 σω τη ρι ας προ ο ξε νος εξ α α γνων ος δ αι
 μα α των τσ τω Α γνη η η η η υ περ λο γον
 σαρ κα δα νει ει σα με ε νη ον αι τησαι τοις
 ος δ λοις ος λυ τρον ος ναι αι πταισμα α των

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι προπει υμνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

ου σοι πρεπει υμνοςτω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη ε

σται πα α σι τοις ο σι οις αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε

εστης υ πο Πι λα του κρι νο μενος αλλ ουκ α πε λει

φθης του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με

νος και α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ

θε ρωσας εκ της δου λει αστου αλ λο τρι ι ι ου ως

οι κτιρων και φι λα ανθρωω πος

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου
αι νει τε αυ τον

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη το ον εν μνη μει

ει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το αλλ ως βα σι

λε α υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυλατ

τον και ως ζω η ης θη σαυ ρον σφρα γι δι εσφρα γι

σαν το ^ε ^χ αλ λα α νε στης και πα ρε ε σχες ^Δ ^δ α φθα ρ

σι ανταις ψυ χαι αις η η μων ^ν ^δ

^χ ^Δ ^δ Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαις αυτου ^Δ ^δ αι νει τε αυ

τον κα τα το ^χ ^ο πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ τσ ^ν ^δ

K υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου ^Δ τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω κας ^ν ^δ φριττει ει

γα ρ και τρε ε ε μει μη φε ρων κα θο ραν αυ του ου την δυ

να μιν ^ν ^δ ο τι νε κρου ους α νι στα και θα να τον κα

τη ρ γη σε ^ν ^δ δι α του το προ σκυ νου ου μεντην τα φην

σου και την ε ε γε ε ρ σιν ^ν ^δ

^χ ^Δ ^δ Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος ^Δ ^δ αι νει τε αυ ^χ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα ^ν ^δ

O αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα

σιν κη ρυ υ ξας ^Δ ^δ τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε

γυ ναι α ε φω ω νη σε λε γων ^ν ^δ τι ζη τει ει τε τον

ζων τα με τα των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη

οι κου με ε νη ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Τ ς Α γι ς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη

ε θαν μα στωσε τα αυ τϛ γαρ στι ιγ μα τα και αι πα

θη μα τα εν τη σα ρ κι α νε δε ξαν το εν

τϛ ς τοις κο σμη με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις

προ φα νως α να θε με νοι ς υ μνη σω μεν ως α

μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις

της Εκκλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Τ ς Α γι ς ο Κυ ρι ο ος εν τη γη

ε θαν μα στω σε τα αυ τς γαρ σι ιγ μα τα και αι πα
θη μα τα εν τη σαρ κι α νε δε ξαν το εν
τς υ τοις κο σμυ με νοι και ταις θει αις κα λλο ναις
προ φα νως α να θε με νοι ςς υ μνη σω μεν ως α
μα α ραν τα αν θη ως α στε ρας α πλα νεις
της Εκκλη σι ι ας ως ε θε λο θυ τα θυ μα τα

Ε κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
ει ση κς σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ
των ερ ρυ σα το αυ τς ςς

Σ υν Προ φη ταις Α πο στο λοι οι συν Ο σι
οις Δι δα σκαλοι συν Ι ε ρο μα αρ τυ σι πα αν τες
Δι και οι και γυ ναι κων αι α θλη σασαι και
πο ο θω α σκη σασαι των Α γι ων η πλη θυς
και Δι και ων τα ταγ μα τα α ευ φη μει σθω σαν ι
ε ραι αις με λω δι αις ως της α νω Βα σι

λει ασ κληρο νο ο μοι ως Πα ρα δει σθ οι κη το
ρες

Θ αυ μα στος ο Θε ος εν τοις α γι οις αυ τθ

Ο ι την γην ου ρα νω σα ντε ες α ρε των

εν φαι δρο τη τι οι Χρι στθ τον θα α να τον μι ι μη

σα με νοι α θα να σι ασ την προ ξε νον ο

δο ον οι βα δι σαντες οι τα πα θη των βρο των

χει ρθο γι α της χα ρι τος εκ κα θα ραντες οι εν

ο ο λω τω κο σμω ο μο ψυ χως ε να θλη

σαντες γεν ναι αι ως α νευ φη μεισθωσαν Μα ρ τυ ρες

Ἦχος Πα ρ

Δ Πα ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

ε ευ μα α α α τι

Ε Πα ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε πει

ει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε

γε ε ε ε νοις ^{Νη} δι α την χα μο θεν ^{Πα} ε ε πα αρ

σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

^Μ και προ σκυνη η η σα α αν τες ^{Πα} Α αυ τον και την

δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου

^{Πα} ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α

νο ον ε ξα πε ε στελ λο ον το ο κη η ρυ υ υ υ

υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να α α α α α α

α α να στα α σι ι ι ι ιν και την εις ου ρα

νους α πο ο κα τα α α α στα α α α σιν οι

οι οι οισ και αι συ υν δι αι ω ω νι ι ι ι ζει

ειν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει ει ει λα α α α

το Χρι στο ο ος ο Θε ε ος και Σω τη ρ τω ων ψυ

χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

^{Ἦχος} Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν
 θρωποις ευ δο κι α
 Y μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

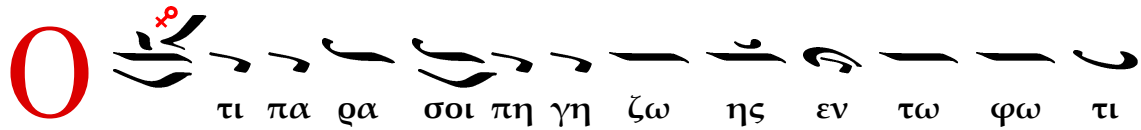
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το σος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

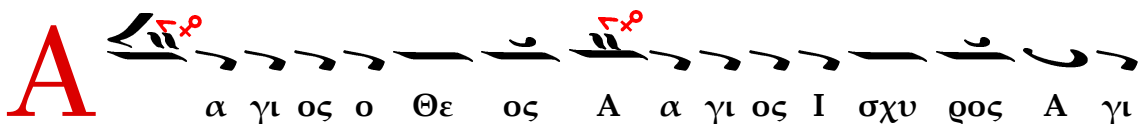
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ο σμου

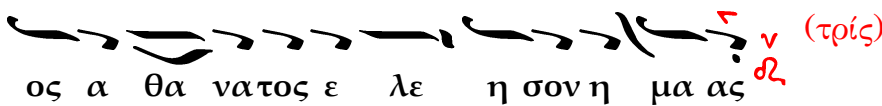
Ο
τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

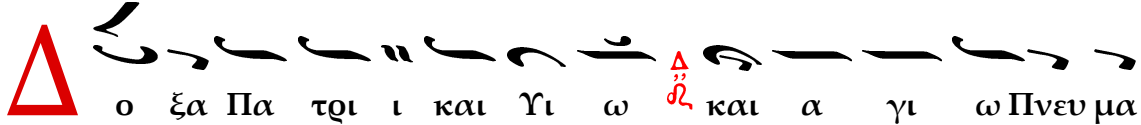

σου ο ψο με θα φω ως

Π
α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

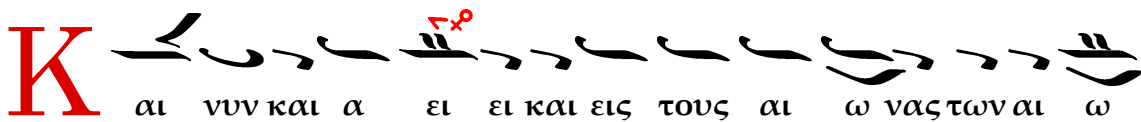

σκου σι σε

Α
α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

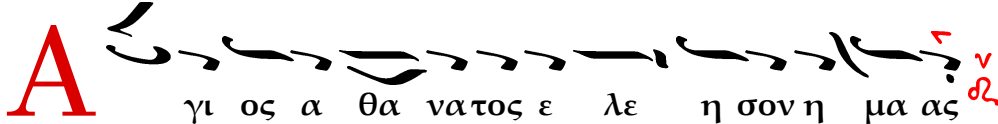

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

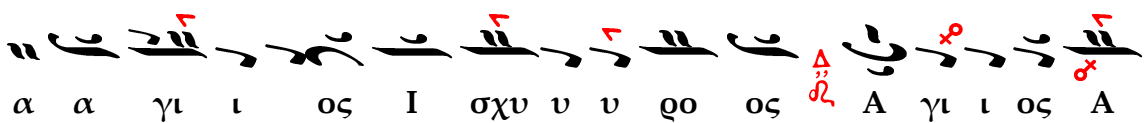
Κ
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

Α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

Α
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α ας

A να στα ας εκ τῶ μνηματος και τα δε σμα δι
 α ρρη ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ
 θα να τῶ Κυ ρι ε παν τας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θρῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το κη ρυ
 μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χες τη οι
 κῶ με νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}βγλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βγλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Πδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλα γχ νος τα
 φην κα τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ
 θε ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στασις η

φυραν και βυσσοντα αι αιματα η Εκκλησια
 σα στολισα με ε ε ε ε ε ε νη δια των
 βοα σοι Χριστε ο Θεος τω λαω σα τας
 οικτιρμους σακατα απεμψον ειρηνην τη πο
 λιτει ασ δωρησαι και ταις ψυχαις ημωντω μεγα
 λελεος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

A γιοι Αναγυροι και αιθαυματουρ
 γοι επισκεεψασθε τας ασθενειας η
 μων δωρεαν ελαβετε δωρεα ανδοο
 τε ημιν

Κοντάκιον

Ω σα παρχας της φυσεως τω φυτηρ γωτηης
 κτισεεως η Οικμενη προσφεισοι
 Κυριε τας Θεοφορδς Μαρτυρας ταις αυ

των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α την Εκ
 κλη σι ι αν σθ δι α της Θε ο το κς συν τη
 ρησονπο λυ ε λε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
 ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ' 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.
Ἦχος πλ' Νη ς

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
 ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Επι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
 τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις νε
 ε ε φε ε ε ε λαις
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
 τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ ς
 ς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. ια' 33-40, ιβ' 1-2)

Ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας,

ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α
Χ **E** κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
 ει ση κϑσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων
 αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τϑς
A λλη η λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ï ï ï ï α A α α α α λλη η η

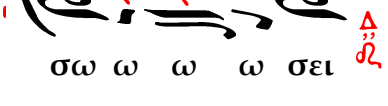
 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α

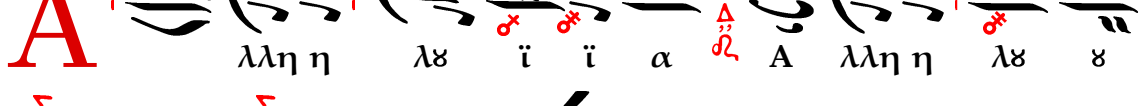
 Ε γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ

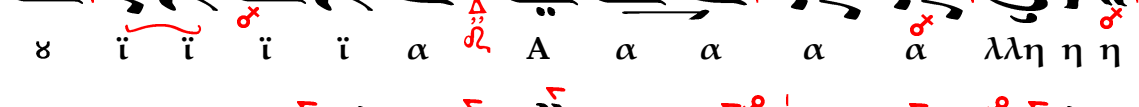
 δι αν και τς τα πει νς τω πνε ευ μα α τι

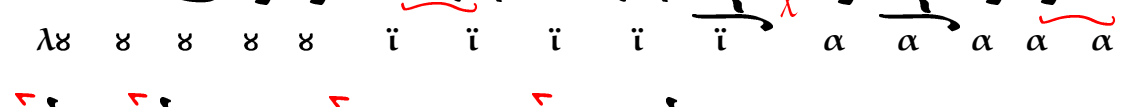
 σω ω ω ω σει

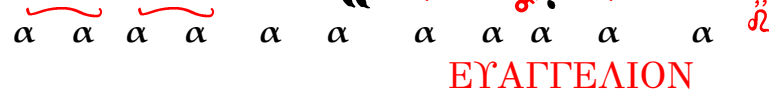
 Α λλη η λθ ι ι α Α λλη η λθ ς

 ς ι ι ι ι α Α α α α α λλη η η

 λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α α α α α

 α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου
(τ' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· Ἴδου ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήφεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Ἦχος ἰὺ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.
Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλὴν Νη

ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α
 α α α α α α Χε ε ε ε λιε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι ῆ ι ι ι ιμ
 μν υ υ υ υ υ υ μν υ υ στι ι κω ως ελ κο νι
 ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ον τε ες
 και αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α ^{Πα}

 α α α α α ^{Νη}των ο ο ο λωων ^{Νη}υ πο δε

 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι ^{Νη}
^{Νη}Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

 α α α τως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ^{Νη}

 ε σι ι ι ιν ^{Νη}Αλ λη λου ου ι ι ι ^Μα α

 α α α α α ^{Νη}

Ἦχος ^{Πα} ^{Νη}

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^{Νη}
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^{Νη}
Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^{Νη}
Π α ρα σχ ^{Νη} Κυ υ ρι ε ^{Νη}
Π α ρα σχ Κυ υ ρι ε ^{Νη}

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Σ οι Κυ υ ρι ε

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υς μϑ Κυ ρι ος ϑε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ

υ ϑη ης μϑ

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ

Κυ ρι ο ος ϑε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ

και κα τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ

 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μθ
Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα

 Τρι α δα ο μο ο υ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε

 ε σε ε ως
Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ
Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

A α ξι^ν ι ον και αι αι δι ι και αι ον^ν

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ^ν πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η^ν

της δο ξης ος^ν ω σαν να εν τοις υ ψι ι ςοις^ν ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς^ν ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι

ςοις^ν

A α α μη η η η ην^ν

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην^ν

A α α α μη η η η η η η η η ην^ν

Σ ε υ υ μν ς ς μεν^ν σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν^ν σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι

ε^ν και δε ε ο ο με θα α α ο ς ς ς ς

ς^ν ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων^ν

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως²² μα κα α ρι ζειν σε ε ε ε τη η
 η ην Θε ε ο ο το ο ο ο κον²² την α ει μα α
 κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η
 τον²² και μη η τε ε ε ρα α α α τξ ξ Θε
 ξ ξ ξ η η η η μων²² την τι μι ω ω
 τε ε ε ρα αν των Χε ρξ ξ βι ιμ και εν δο
 ο ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι
 τω ω ω ως τω ω ων Σε ε ε ε ρα α α αφιμ²²
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κξ ξ ξ ξ σαν²² την ο ο ον τω ω ω ως Θε
 ο ο το ο ο κον²² σε ε ε με ε ε
 ε γα α α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν²²

(Κέρκυρα κη' Μαρτίου , ββ' , Ι.Α.)

Τὸ συνειθισμένον.

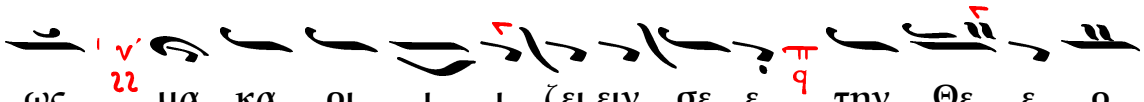
Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

A ^{Nη} ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως ^Δ μα κα
 ρι ζειν σε τη ην θε ο ο το ο ο κον ^Δ την α ει
 μα κα ρι ι στον και πα να α μω ω ω ω ω ω
 μη η η η η τον ^Δ και μη τε ε ρα του θε ε ε
 ου ου η η η μων ^ν την τι μι ω τε ε ε ε
 ραντων ^Δ χε ε ρου ου ου βι μι ^ν και εν δο ξο τε ε
 ε ε ρα αν ^Δ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ω ω ω
 Σε ε ρα α α φιμ ^ν την α δι α φθο ο ο ο
 ρως ^Δ θε ον λο ο γο ον τε ε ε κϷ Ϸ Ϸ σαν ^ν
 την ο ον τως θε ο το ο ο ο κον ^Δ σε ε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν ^ν

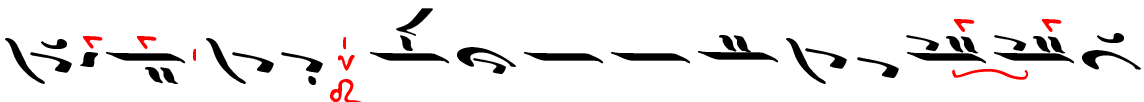
Ἀναστασίῳ τοῦ ἐκ Πάρλας.

Ἦχος π̣δ̣ Νη ς

A ^{Nη} ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θω ω

 ως μα κα ρι ι ι ζει ει ν σε ε την Θε ε ο

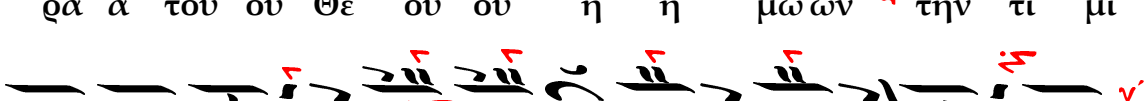
 το ο ο κο ο ν την α ει μα κα ρι στο ο ν και

 πα να μω ω μη η το ο ο ν και μη τε ε ε ε

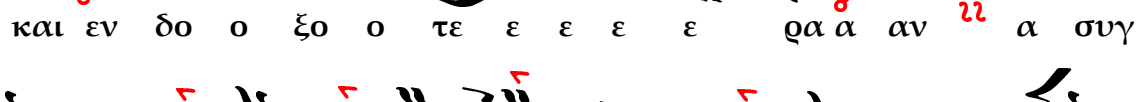
 ρα α του ου Θε ου ου η η μω ω ν την τι μι

 ω τε ε ε ε ρα αν των Χε ε ρου ου βι ι ι μι

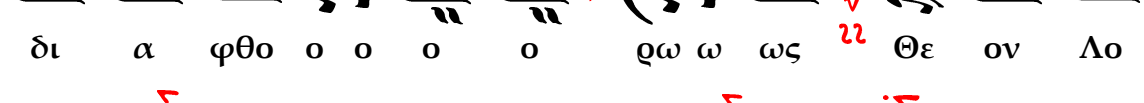
 και εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ε ρα α αν α συ γ

 κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρα α φι μι την α

 δι α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ν Λο

 ο γο ο ν τε κου ου ου ου ου σα α αν την

 ο ο ν τως Θε ο το ο ο ο ο κο ο ο ν σε

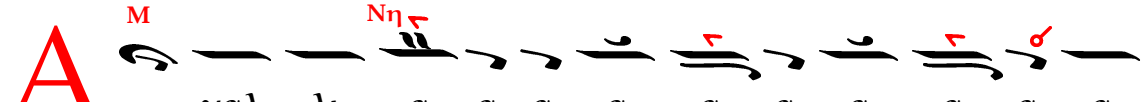
 ε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ υ νο ο ο ο με

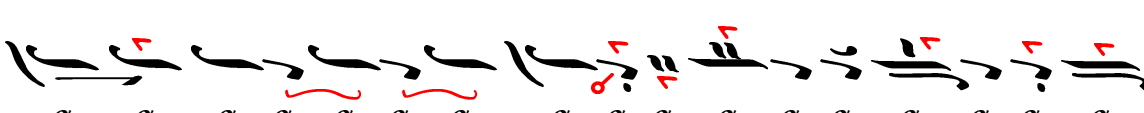
 ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Νη ς

A γα λι α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

Δι Νη Κε
 ι ι ω ω ω ω ω ω ω τοις ε ε ε ε
 Δι
 λε ε ε ε ε ε ε ε τοι οις ε ευ θε ε ε ε
 Κε Δι
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τοις
 Πα Δι
 ευ θε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι προ ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε πει προ πει ει αι αι αι αι αι αι
 Ζ'
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 φ Γα
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 Δι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι προ πει αι αι αι
 Νη
 αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι νε ε ε ε
 ν
 ε ε ε ε προ πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι νε ε
 ε ε αι αι νε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ις Αλ λη
 Δι
 λθ θ θ θ θ θ θ θ ι ι ι α α α α α
 Νη
 α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σα με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με
νον α πο τν νυν και ε ως τν αι ω ω νος (δισ)
Το ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος